

**Erasmi a Chokier Tractatus iurisdictionis ordinariae in
exemptos, illorumque exemptione ab ordinaria
iurisdictione**

in duos tomos distinct.

Quo Praeter Varias Ac pervtiles Additionibus praecipuis & in foro
potissimum occurentibus Tomi primi Quaestionibus annexas, etiam S.
Rotae Romanae Decisiones Novissimae De Eadem materia editae, &
singulari studio selectae continentur - Hac postrema editione
praecedentibus duobus Tomis primum additus

Chokier, Érasme de

Coloniae Agr., 1684

Index Rerum Memorabilium Hujus Tertii Tomi Juxta Ordinem
Alphabeticum. Cujus prior numerus decisionem, alter numerum
marginalem, tertius paginam indicat, quæ verò in Additionibus extant,
Litterâ A. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61921](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61921)

INDEX RERUM MEMORABILIVM HUIVS TERTII TOMI JUXTA ORDINEM Alphabeticum. Cujus prior numerus decifionem, alter numerum marginalem, tertius pagi- nam indicat, quæ verò in Additionibus extant, Litterâ A. signantur.

A.

- A**bbas si habet jurisdictionem cum-
mulativam cum Episcopo, ad-
huc Episcopus manet verus
Diœcesanus, dee. 3. num. 7. pag. 17
Abbas dum cognoscitur an habeat ple-
nam jurisdictionem, interim Episcopus
manutenendus est, 39. 4. 179
Abbas habens jurisdictionem quasi Epis-
copalem dicitur Diœcesanus, 41. 12.
187
Abbatis confessio non præjudicat Mona-
sterio, 77. n. 3. 346
Abbatibus quibus hodie possint consuram &
minores Ordines conferre, 98. 2. &
seqq. 417
Abbatibus non possunt Pontificalia exercere
extra suas Ecclesias, 100. 10. 429
Abbatissa qualiter sit capax jurisdictionis
spiritualis, 102. 16. 436
Abrogationis cautela ubi est generalis, ex-
tenditur etiam ad non expressa, 31. 5.
149
Absolutio ad cautelam qualiter conceda-
tur, 104. n. 1. & 3. p. 444. & d. 105.
p. 445
Abusus & corruptelæ tollendæ sunt, 16.
29. 61
Abusus per Principem sublatus generaliter
dicuntur evulsi, 17. 2. 65
Academiarum publicarum Pontificiarum vel Regiarum
auctoritate erectarum non subsunt Epis-
copis locorum, nisi id expressè probe-
tur, 49. 2. 237
Academiam publicam nemini erigere li-
cet
Zzz

INDEX

cer sine licentia Principis, 59.14.	273	Actus tribuitur Ordinanti, non exequenti.	2. num. 13. pag. 11. & 9. 26. pag. 36
Academiae & publici Gymnasi erectionem prohibendi jus aquiri potest per inmemorabilem, 59. 18.	274	Actus jurisdictionales qui sint. dec. 13. nu. 18. p. 78. & d. 21. n. 5. p.	83
Acta gesta à non habente mandatum procurae, nec Domino, nec successori praedjudicant	9. 13.	Actus jurisdictionales ab Episcopo facti praefertur factis ab inferiori. d. 18. n. 27. p. 79. & d. 19. 27.	86
Possunt à Domino revocari etiam non docto de errore, 9. 15.	34	Fallit in locis exemptis, 41. 9.	186
Acta inter alios aliis non praedjudicant,	17. 40.	Actus adminiculati pauciores praevalet pluribus non adminiculatis, 37. 15. 175.	175
Acta gesta in iudicio à quo fuit appellatum, sunt transportanda, 94. 7.	397	Actus pauciores sufficiunt ubi causa est universalis, 40. 3.	181
Actorum non integra translatio facta per Notarii incuriam non praedjudicat parti.	21. 29.	Actus jurisdictionales probant jurisdictionem, 41. 7.	186
Acta facta in iudicio possorio non debent transportari in petitorio introducto tanquam in prima, 22. 7.	102	Actus facti per viam compromissi non arguunt jurisdictionem, 42. 16.	192
Actorum transportatio non fit in diverso iudicio, quamvis multum conferrent ad causam, 22. 9. & 10.	102	Actus facti contra Ecclesiam exemptam non praedjudicant sedi Apostolicae. ibid. n. 43. & d. 93. 9.	244
Actorum integra exhibitio non est necessaria, quando tantum queritur de facto processu, 69. 21.	374	Actus qui dederunt causam liti non tribuunt jus, 57. 23.	266
Actione reali potest quis conveniri in loco rei sitae non obstante quocunque privilegio, 46. n. 5. & 11.	211	Actus liigiosi non tribuunt possessionem manutenibilem, 75. 6.	339
Actio realis dicitur inherere rei. ibid. nu. 23.	213	Actus cui jus resistit non praedjudicat ei cui jus assistit, 75. 13.	340
Actio realis & in rem scripta quoad forum aequiparantur. ibid. n. 24.		Actus particularis & unicus in sua specie extenditur ad alios ejusdem speciei. ibi. n. 15.	
Actioni reali ut quis conveniatur in loco rei sitae sufficit quod ibi habeat Procuratorem. ibid. num. 25. & 26.		Actus jurisdictionales per quos probatur Superioritas Episcopi, quanam sint. 129. per tot.	518
Actio cessa transfertur in Cessionarium cum eodem privilegio, 48. 12.	227	Administratores hospitalium tenentur singulis annis Episcopo reddere rationem, nisi in limine fundationis aliter cautum sit. A.	243
Actor & reus ad imparia iudicati non debent, 47. 3.	220	Aequalitas in iudiciis servanda, 47. 2.	220
		Aetas 22. annorum de consuetudine non requiritur in Cathedralibus Germaniae. 64. 33.	297
			Di-

RERUM MEMORABILIUM.

- Dicitio Aliquid est universalis. 99. 6. 421
 Animus ex verbis & factis colligitur. 31.
 9. 149
 Antecedente sublato tollitur consequens. 418
 98. 9. 418
 Appellatio non datur à Vicario ad Episcopum, sed ad Metropolitanum. 21. 10. 96
 Appellatio non datur à condemnatione ad solvendum decimas, quando actor est in possessione percipiendi. 24. 7. 115
 Appellatio de jure semper datur ad utrumque effectum. 65. 13. 300
 Appellatio ab Episcopo tanquam delegato debet fieri ad Papam. A. 355
 Appellatio quando datur à decreto excommunicationis. 118. 9. 482
 Appellando vel de nullitate agendo ad iudicium venire paria sunt. 132. 7. 530
 Arbitrium potest aliquid remittere de rigore juris. 24. 1. & 2. 115
 Arbitrium regulatur à jure. 54. 1. 252
 Arbitrium non intrat pro retardanda executione decimarum. 24. 8. 116
 Arbitrium intrat quoad sententiam nullam, non obstante clausula *parvo*. 118. 11. 482
 Archivium non dat robur Scripturæ informi. 117. 3. 478
 Argumentum à contrario sensu non valet ad correctionem juris. 40. 9. 182
 Attentata sunt omnia gesta post & contra sententiam. 41. 13. 187
 Attentata sunt, quæ fiunt post avocationem causæ. 71. 2. 319
 Attentata lite pendente non revocantur, quando litis pendentiæ erat ignota ib. n. 4
 Attentata non sunt gesta in causa diversa. ibid. num. 6. 321
 de Attentatis dare non potest qui litis pendentiæ impugnavit, ibid. nu. 7.

- Attestationes personarum in dignitate constitutarum, & verisimiles attenduntur. 64. 4. 294
 Auditor Cameræ est Judex Ordinarius omnium appellationum. A. 6
 habet jurisdictionem in causis Regulatium saltem in secunda instantia. ibid.
 Auditor Cameræ olim erat Judex Curialium tantum. A. 294
 hodie potest inhibere Judici de partibus in causis curialium. ibidem.
 Auditores palatii sunt familiares Papæ. 54. 20. 254

B

- Beneficium semel exemptum, semper remanet tale. 45. 1. 202
 Beneficia in Collegiatis sunt de simultanea provisione Praebendi & Capituli. 452. 205
 fallit quando beneficium fuit aliud quàm de bonis Ecclesiæ dotatum. ibid.
 Beneficia in Collegiatis præsumuntur dotata de bonis Ecclesiæ. ibid. n. 25.
 Beneficia sine auctoritate Ordinarii & dotis assignatione erigi non possunt. ibid. n. 29.
 Beneficia Curialium etsi in curia existant, dicuntur tamen vacare apud Sedem. 54. 3. 252
 Beneficia Curialium ut dicantur reservata, quid requiratur. ibid. n. 6. 253
 Beneficia familiarium Papæ sunt reservata. ibid. n. 18. 254
 an eodem modo beneficia familiarium familiaris Papæ. ibid. n. 22.
 Beneficia curialium ut dicantur reservata, requiruntur curialitas de tempore obitus. 55. 1. & 2. 256
 Beneficiorum appellatione an veniant beneficia

I N D E X

- ficia Cathedralium, 95. 1. & 7. 401
 Beneficia exempta non veniunt in generali facultate conferendi. 103. 3. & seq. 439
 Beneficiales causæ in curia cognoscuntur quando sunt de reservatis. *ibid.* n. 11. 440
 Beneficia existentia extra regnum spectantia tamen ad Collatores regni an disantur esse in regno ad effectum concordatorum. 107. per tot. 449
 Beneplacitum Apostolicum hodie non præsumitur ex longissimo cursu temporis, nisi sit ultra 100. annos. A. 74
 Et quid si concurrat observantia. 57. 8. 264
 Bona Ecclesiæ non possunt ab ea dismembrari sine beneplacito Apostoli. 2. 42. 15
 Bona donata Ecclesiæ à Rege vel Principe desinunt esse regia. 23. 11. 113
 Bona etiam libera & allodialia solvunt decimas spirituales. 15. 17. 122
 Bona Ecclesiæ temporalia in multis locis administrantur separatim ab Episcopo. 36. 18. 170
 Bonorum nomine veniunt bona ubique existentia. 46. 22. 213
 Bona patrimonialia Clericorum an sint exempta à jurisdictione laica. 108. 3. 457
 Bona fides præsumitur si allegetur. 31. 4. 148
 Bona fides non inducitur ex errore juris, quando titulus est invalidus. 74. 6. 335
 Bona fides est necessaria ad probandam possessionem. 75. 7. 339
 Bulla Pii V. circa concursus beneficiorum habet locum in urbe. 1. 18. 12
 Bullæ Pontificiæ ligant etiam in loco, in quo publicantur, *ibid.* nu. 20.
 Bulla Pii V. de non resignando in favorem consanguineorum, an habeat locum in Germania. 64. 1. & per tot. 293
 An habeat locum in beneficiis jurispatronatus. *ibid.* num. 28. 297
 C.
 Canonum nomine quid veniat in clausula, *quatenus sacris Canonibus &c.* A. 430
 Canonici Ecclesiæ exemptæ non possunt excommunicari à Visitatore deputato per Ordinarium. 118. 3. & seqq. 481
 Capella principalis facit unum eum Capellis inferioribus. 36. 11. 169
 Capella in aliqua Ecclesia potest aliquando esse exempta à titulari illius Ecclesiæ. 36. 19. 170
 Capella regulariter sequitur Ecclesiam in qua continetur. 37. 3. 173
 Capitula Cathedralium & Collegiatarum subjiuntur Episcopis non obstante quavis consuetudine & concordia, nisi sit confirmata à Papa in forma specifica. A. 73
 Capitula hodie non possunt omnino excludere Episcopos. A. 355
 Capituli consensus intervenire debet in transactione cum Ecclesia. 21. 15. 95
 Capituli attestaciones non recipiuntur, quando interesse est commune omnibus uti singulis. 64. 12. 285
 Capitulum docens de sua quasi possessione eligendi adjunctos in causis Capitularium, in ea est manuteneudum. 72. 25. 328
 Capitulum quando dicatur comprehensum in mandato. 79. 8. & 9. 354
 Capitula qualem jurisdictionem habeant in Capitulares. A. 355
 Capitulum præscribere potest potestatem coercendi Capitulares. 80. 1. 357
 Capitulum si totum delinquat, potest puniri à solo Episcopo. 81. 1. & 6. 360
 Capi-

RERUM MEMORABILIUM.

- Capituli consensus non probatur ex sub-
 scriptione aliquorū Canonicoꝝ. 117. 5. 478
- Capitulum cum Episcopo citari debet in
 causis præjudicialib⁹ Ecclesie. 132. 2. 529
- Capite est dignius corpore, non tamen di-
 versum à corpore. 36. 4. 168
- Capita duo dari in eodem corpore est
 monstruosum. ibid. n. 13. 170
- Cardinalis Vicarius est loco Ordinari in
 urbe. 2. 16. 12
- Causa inductiva & impulsiva privilegii
 qualis dici possit. 16. 28. & 31. 61
- Causæ matrimoniales & criminales solius
 Episcopi examini relinquuntur, nisi infe-
 riores probet in memorabilē. 33. 5. & 25. 155
- Causæ matrimoniales cognosci possunt ab
 Abbatibus habentibus jurisdictionem
 quasi Episcopalem & Territorium se-
 paratum. 33. 18. 156
- Causarum criminalium & matrimoniali-
 um cognitio potest de consuetudine ad
 inferiores pertinere. 70. 4. & 5. 317
- Causa dicitur criminalis quando pro tali
 fuit habita à signatura. 82. 6. 362
- Causas matrimoniales cognoscere, quando
 possit inferior ex præscriptione. 126. 3. 511
- Cessionarius de jure potest uti privilegio
 suo, quando cessio facta fuit sine frau-
 de, & quid hodie post Concilium Tri-
 dentinum. A 224
- Cessionarius gaudet privilegio reali ce-
 dentis, non etiam personali. ibidem.
- Cessionarius utitur privilegio personali ce-
 dentis, si cessio simul respicit commo-
 dum cedentis. ibid. 225
- Item si alioquin cessio foret damnosa
 cessionario. ibid. 226
- Cessionarius & simul Procurator potest uti
 juribus personalibus cedentis. 48. 7. 228
- Cessionarius utitur privilegio eohærente
 & annexo actioni. ibid. n. 13. 229
- Chrisma & Oleum sanctum recipi debent
 à Diocesano. 29. 2. 139
- Citare sufficit illum ad quem defensio
 principaliter spectat. 21. 27. 97
- Citatio ad dicendum contra commissio-
 nem firmat jurisdictionem. 59. 1. 272
- Citatio non est necessaria ubi partes sunt
 presentes. 79. 1. 353
- Citatio ad causam ratione interesse quo-
 modohabeat locum. 108. 6. & 7. 457
- Civium appellatione quando veniant co-
 mitativi. 17. 15. 66
- Cives alicujus loci possunt prærogare juris-
 dictionem alterius Superiore non con-
 tradicente. 46. 28. 213
- Civis alicujus loci efficitur quis per assen-
 sionem beneficii. 55. 4. 256
- Civitas per rebellionem amittit omnia pri-
 vilegia. 86. 4. 272
- Clausula derogatoriæ quantum vis prægna-
 res non porrigitur ad ignorata. 84. 6. 367
- Clausula Quorum teores, lauslime ex-
 tenditur. 90. 1. 382
- Clausula ex certa scientia habet vim novæ
 concessionis. 90. 7. 384
- Clausula quam & quas operatur ut senten-
 tia possit ferri ut in prima. 94. 4. 397
- Clausula sublata & decretum irritans non
 operantur in casu non comprehenso.
 dec. 24. num. 25. pag. 118. & dec. 25.
 n. 25. pag. 123
- Clausula sublata & decretum irritans tol-
 lunt omnem contrarium usum. 64. 16. 285
- Clausulæ derogatoriæ executivæ declarant
 continentiam dispositivarum. 36. 22. 171
- Clausula sine præjudicio non præservat
 jus quoad expressa. 44. 4. 199

I N D E X

Clausula salvâ Canonica justitiâ non operatur quoad expressè concessâ. 45.15.204	204	tionem ad dic e n	
Clausula: dummodo ejus dispositio ad nos hac vice pertineat; quid operetur. 54.24.	254	Commissio jactationis & jactationum non impedit quo minus quis suam possessionem continuet. 74.9.	337
Clausula contradictores, importat jurisdictionem judicialem. 60.4.	278	Concessio nova non dicitur ubi conceditur illud idem quod prius de jure communi competebar. 46.17.	212
Clausula sublata & decretum irritans afficit ignorantem. 64.17. & 22.	286	Concessio per quem fit reditus ad jus commune, dicitur favorabilis. 86.3.	372
Clausula parito judicatio importat quod prius fiat integralis solutio. 78.1.	350	Concilium Trident. sess. 21. cap. 8. loquitur de Monachis existentibus in locis exemptis. dec. r. num. 11. pag.	7
Clausulae generales in fine non ampliant, sed firmant dispositionem. 103.13.	441	Sess. 24. cap. de reform. an excludat Abbatem habentes quasi Episcopalem jurisdictionem à cognitione causarum matrimonialium. 33.18.	156
Clausula de plenitudine potestatis non operatur contra reg. de jure quasi, 112.8.	466	Sess. 7. cap. 14. de reform. qualiter procedat. 61.12.	282
Clausura Monialium soli Episcopo demandatur. 99.24.	424	Concilio Trid. non est necesse specialiter derogare. A. p. 284. & d. 65. n. 9.	300
Clericus litigans cum Episcopo non est exemptus, nisi quoad istam causam. 4.1.	18	Conc. Trident. sess. 6. cap. 4. & sess. 25. cap. 6. quomodo procedat. 72.17.	328
Clerici an in causis realibus possint coram Judice laico conveniri. A.	455	Concilium Constantiense de dismembrationibus quando locum habeat. 86.9. 373	
Collationes effectuatæ probant subjectionem, secus ineffuatæ. 42.22.	194	Concil. Trident. sess. 23. cap. 15. iustitiam immemorabilem. 115.3.	472
Collectas à Clero impositas non tenentur solvere exempti. 131.4. & 5.	526	Cons. Trid. sess. 7. cap. 6. & sess. 25. cap. 9. quomodo intelligendum. 123.9.	502
Commendatio simplex nullam tribuit jurisdictionem. 9.24.	36	Conclusio causæ supplet citationem ad sententiam. 79.5.	353
Commissariorum relationi de actibus visitationis non statur absque testimonio Notarii. 34.16.	160	Concordiæ inter duas Ecclesias sunt à Sede Apostolica confirmandæ. 21.16.	95
Commissio nova in causâ veteri non est necessaria. 21.31.	97	Concordata sunt favorabiliter interpretanda. 107.1. & seqq.	449
ideoque si sit nulla non operatur nullitatem sententiæ. ibid. num. 33.		Concordata regni Franciæ an sint personalia, an localia, ibid. n. 10.	450
Commissio impetrans non potest jurisdictionem evitare. 25.18.	122	Concordata an habeant locum in beneficiis litigiosis. 107.28. & seq.	452
Commissio efficitur communis per citationem ad dic e n		Concordia in parte effectuatæ præsumitur	tur

RERUM MEMORABILIU.

Concordiis à Sede Apostolica confirmatis non derogat Cone. Trid. 102. 12.	436	Contra supplicanem. 64. 7.	284
Concordiis sunt strictè intelligendæ. 81. 2.	360	Amplia utriusque. 8. & 9.	
Concubinatus in Clerico quomodo probandus sit. 82. 1. & seqq.	362	Confessio exempti coram Ordinario an præjudicet. A.	344
Concubinatum Clericum punit solus Episcopus. 82. 5.	362	Confessiones secularium nemo audire potest sine approbatione Ep. 114. 2. 470	
Concurfus non est necessarius in Parochialibus quæ sunt plenè subjectæ Monasterio, vel de eius mensa. 120. 9. & 10. 489		Confirmatio Apostolica supplet solemnitates juris. 10. 18.	43
Conditio non aliàs, nec aliter remouet consensum ab actû. 2. 7.	11	Confirmatio præsumitur ab antiquitate temporis. ibid. num. 19.	
Conditio purificatur ex sola existentia facti. 2. 29.	13	Confirmatio hodie non præsumitur nisi ex lapsu 100. annorum. 21. 17.	96
Conditio voluntaria non potest impleri per æquipollens. 2. 39.	15	Confirmatio justificata justificat veritatem rei confirmatæ. 29. 18.	141
maximè si in eventum non implementi sit facta particularis provisio. ibid. n. 41.		Confirmatio electionum arguit jurisdictionem. 34. 10.	160
Confessarii Monialium Prælati Regularibus subjectarum, an egeant appellatione Episcopi. 99. 2. & seqq. per tot. 421		Confirmationes & inuolutiones privilegii nullum jus de novo tribuunt. 45. 2. 202	
Confessio Episcopi quod Ecclesia aliqua sit exempta non valet sine adminiculis. A. p. 72. & 73. tamen ei multum defertur aliis concurrentibus. 41. 4.	185	Confirmatio præsupponit aliquid quod confirmetur. 45. 3.	202
Confessio propria superat omnem probationem. 18. 3.	76	Confirmatio etiam per modum novæ concessionis non plus tribuit, nisi consistet de confirmato. ibid. nu. 6.	
Confessiones Episcopi explicitæ non præjudicant Ecclesiæ dec. 19. n. 235. p. 85. dec. 20. n. 9. p. 89. d. 21. n. 13. p. 95.		Confirmatio etiam ex certa sententia non trahitur ad ignorata. ibid. n. 7.	203
Fallit si sint aliunde adminiculatæ dec. 22. n. 29. pag.	104	Confirmatio cum clausula de potiori cautela quid operetur. ibid. n. 5. & 7.	
Confessio relativa non probat sine relato. 46. 43.	215	Confirmatio ex certa scientia non dicitur in forma communi. 90. 9.	384
Confessio facta parte absente non prodest. ibid. n. 44.		Confirmatio Apostolica ex quibus probetur. 102. 6.	435
Confessio emissa in supplicatione probat		Confir. præsumitur ex observantia. ib. n. 9	
		Confraternitates sunt quid separatum ab Ecclesia. 56. 8.	262
		Conservatores eligendi privilegium venite sub generali communicatione. A. 276	
		Conservatores an possint hodie procedere in judicialibus. ibid.	
		Conservatoribus quando censeatur tributata ju-	

I N D E X

- J**urisdicctio judicialis. dec. 60. n. 1. p. 279. & dec. 61. n. 1. & 2. pag. 280
- Conservatoria Regularium non sunt sublata per Concilium Trident. 60. 5. 278
- Conservatores in judicialibus non possunt procedere quando Regulares sunt actores. 61. 4. 281
- Conservatores an procedant in causis viduarum & pupillorum. 61. 9. 282
- Constitutiones Papales emanatae in executionem decretorum sacrae Congregationis an habeant locum in urbe. 2. 11. 17
- Constitutiones Pontificiae Generales omnes ubiq; comprehendunt. ibid. n. 12.
- Constitutiones Pontificiae non tolluntur per non usum, nisi data scientia & patientia Pontifici, d. 62. n. 3. p. 285. d. 64. n. 18. p. 296
- Constitutiones quandoq; servantur in una parte, & non in alia. 63. 6. 289
- Constitutiones Pontificis ut tollantur per contrarium usum quid requiratur. 64. 19. 296
- Constitutio Papae ligat etiam si non sit recepta a subditis. 64. 26. 296
- Constitutio realis afficit res a quocunque possideantur. 17. 3. 65
- Constitutionibus novis sublatis res redigitur ad jus antiquum. 18. 28. 79
- Constitutio cassata non potest allegari. 19. 29. 85
- Constitutio in parte abrogata potest allegari quoad aliam partem. 30. 11. 145
- Constit. revocatoria eatenus operatur, quatenus contrariatur revocata. 46. 14. 212
- Consuetudo immemorabilis non iustificata non relevat. 16. 36. 62
- Consuetudo non inducitur ex actibus extortionem sapientibus. 16. 43. 62
- Consuetudo quavis tollitur per clausulam sublata, & decretum irritans. 17. 37. 70
- Consuetudo immemorabilis potest inferiori tribuere iurisd. in dioecesi superioris & ex quibus talis consuet. probetur. 22. 26. 103
- Consuetudo non inducitur in praedictio tertii, nisi fuerit obiecta in contraditorio iudicio & parte citata. 62. 6. 286
- Consuetudo non inducitur ex diffinitibus. 63. 4. 288
- Consuetudo contrario statuto jurato non attenditur. 64. 10. 294
- Contentum non debet esse diversum a continente. 36. 2. 168
- Contractus celebratus cum minore sine solemnitatibus non valet ipso sic valente, aliis secus. 46. 57. 217
- Contrarietas in eadem Scriptura ut evitetur sumenda est omnis interpretatio. dec. 54. n. 25. pag. 254
- Conventus Religiosorum erigi prohibetur cum minori numero quam duodecim Religiosorum. 2. 9. 11
- Et an constitutiones prohibentes dictam erectionem hodie sint modificatae. ib. n. 22.
- Conventus Religiosor. qualiter & quibus observatis hodie erigi debeant. A. 258
- Curiales non possunt alibi quam in curia conveniri. A. 249
- Fallit si curiales in partibus conveniantur a pupillo vel vidua. ibid.
- Item fallit ratione beneficiorum quae habent in partibus ibid.
- Item si curialis ante litem contestatam non apponat de suo privilegio. ibid.
- Curialitas praesumitur continuata, nisi probetur mutata. 54. 7. 253
- Curialis contrahens in urbe domicilium ex alia causa dicitur mutare curialitatem. ib. n. 9.
- Declarata ut in dec. 55. n. 5. & seqq. p. 256
- Curia-

I N D E X

Curialem non facit qualibet habitatio in Curia. 54. 17.	254	ponuntur inter alia onera spiritualia. ibid. n. 28. & 29.	127
Curialitas probari debet de tempore obitus. 55. 1. & 2.	256	Decimæ spirituales solvuntur in quora, laicales in quantitate. ibid. n. 31.	128
Curialitatis acquisitio & continuatio pendet ab animo. 55. 6.	256	Decimæ novalium non comprehenduntur sub verbis generalibus. 88. 3.	377
Curialitatis deferendæ animus ex quibus probetur. Ibid. n. 7.	257	Decisiones in causa factæ in disputationibus supponuntur. 15. 2.	54
D.		Decisiones individuales tollunt omnem disputationem super regulis generalibus. 47. 18.	221
Datio in solutum est vera solutio. 46. 41.	215	Declarationi Principis, qui aliquid concessit, standum est. 2. 23.	14
Dationem in solutum mulier potest recipere sine solemnitatibus. Ibid. n. 42.		Declarationes Principis non transeunt in iudicatum. 20. 10.	90
Decimarum solutio facta per colonos non præjudicat Domino habenti exemptionem. 7. 4.	26	præcipue si habeant in ventre clausulâ, qua resolvantur in simplex monitorium ibid. n. 11	
Decimarum exemptio est odiosa & strictè intelligenda. 12. 6.	49	Decoctus & fallitus quando dicatur mercator. 48. 1. & 3.	227
Decimæ ex quibus non solvuntur à Religiosis. 14. 1.	52	Decreta facta à Metropolitano afficiunt Ecclesiam suffraganeam. 64. 1.	233
Decimas si quis solvere tenetur pro una parte fructuum, quoad aliam censetur exemptus. 15. 10.	55	Decretum irritans inficit possessionem juris, non autem facti. 72. 23.	328
Decimarum solutio spectat ad legem diæcesanam. ibid. num. 8		Decretum irritans non operatur ubi non est locus dispositioni principali. ibid. nu.	28
Decimæ habent viam executivam, & solvi debent, lite pendente. 24. 4.	115	Defensio unicuique jure permissa est. 4. 5.	19
Amplia etiam interim dum cognoscitur de privilegio. ibid. num. 11		Delicta carnis imposita pœnitentia salutarî, in foro exteriori præscribitur quinquennio. 82. 4.	362
Decimæ spirituales solvuntur ratione bonorum patrimonialium 24. 26.	118	Derogatio constitutionis obtenta à Papa an & quando dicatur invalida. 2. 30. 14	
Decimæ ordinariæ sunt de jure divino institutæ. 25. 5.	121	Derogatio specialis requiritur ad tollendam constitutionem conciliarem. 24. 20.	117
Decimæ propriè intelliguntur spirituales, temporales verò propriè appellantur decimationes 26. & 5.	125	Fallit in Concilio Trid. & quare. A. 248	
Decimæ intelliguntur spirituales quando		A a a	Dero-

I N D E X

Derogatio specialis non requiritur in privilegio contra jus commune. A. 195	Dismembratio jurisdictionis ab uno loco & translatio in alium, quid operetur 10. 6.
Derogatio non requiritur in gratia de sui natura præjudiciali. ibid. & d. 45. n. 4. 204	Dismembratio Ecclesiarum quibus solemnitatibus fieri debeat. 130. 1. & seq. 223
Derogatoria semper intelligitur, quatenus ea, quibus derogatur, contrariantur dispositis. 46. 13. 212	Dispensationes matrimoniales solis Episcopis dirigitur. 10. 20. 44
Derogari satis dicitur juri communi per concessionem contra ipsum. 59. 15. 274	Dispensationes tot requiruntur, quot sunt obstacula. 89. 6. 380
Derogatio regulæ de jure quæsito cum clausula, quorum tenores quid operentur. 83. 6. 365	Dispensare an censetur Papa quando scilicet inhabilitatem. 89. 7. 380
Derogationes generales non trahuntur ad ignorata. 84. 3. 367	Dispositio conditionalis cessat non adimpleta conditione. 2. 6. 11
Derogatio regulæ de jure quæsito non operatur nisi in dispositis. 48. 7. 368	Dispositionis una pars congruè declaratur per aliam. 37. 8. 174
Derogatio qualis requiritur in privilegiis insertis corpori juris A. pag. 375. & d. 88. n. 4. p. 377.	Dispositio alternativa reliquit implementum unius partis. 66. 16. 304
Derogatoriæ derogatariorum quando censentur sublata. 89. 10. 380	Dispositio an & quando comprehendat personam loquentis. 79. 10. 354
Derogatoriæ speciales non requiruntur quando privilegium revocatur per viam legis generalis. 90. 3. 382	Dispositio contra jus commune est odiosa. 125. 3. & 5. 507
Desertio litis non imputatur ei, qui litem non movit. 7. 10. 27	Docere juventutem nemo idoneus prohiberi debet. 59. 5. 275
Desertio non inducit ex sola tacurnitate partis, sed debet etiam aliquomodo constare de non jure partis. 7. 11. 27	Doceri juventutem prohibentes quæ penam incurrant. Ib. n. 24. 275
Dignior præcedit minus dignum. 44. 3. 199	Domicilium acquisitum non tollit domicilium originis. 54. 13. 253
Dignitas Ecclesiastica & sæcularis potest per unam personam præsentari. 50. 12. A discretiva locutione deductum argumentum, leve est. 36. 20. 171	Dominium temporale nihil commune habet cum jurisdictione spirituali. 27. 10. 133
Discretivi loquendi modi distinguunt & separant. 94. 11. 398	Dominium probatur per enunciativas antiquissimas. 45. 26. 206
	Dominium in concedente indicant verba: assigno. Et in perpetuum concedo. 45. 28. 206
	Dominium ad quemcunque effectum probatur per enunciativas in antiquissimis, maxime si concurrant adminicula. 59. 1. & 2. 251
	Dominii probatio adminiculatur ex pluralitate.

RERUM MEMORABILIU.

ralitate instrumentorum ibid. n. 3.	Ecclesia potest manere in una diœcesi, & tamen non esse de illa. 10. 2.	38
Ad Dominium probandum valde conducunt annuæ recognitiones ibid. n. 4.	Ecclesia præsumitur esse in aliqua diœcesi, dum non probatur habere territorium separatum. 29. 5.	140
Dominium probatur ex insigniis positis supra portam, maximè in antiquis ibid. num. 5.	De Ecclesia dispositum habet locum in omnibus capellis. 36. 3.	163
Ad Domini probationem conjecturæ simul jungi debent. 57. 9.	Ecclesia collegiata est dignior parochiali. 44. 1.	198
Dominium incidenter in iudicium deductum probatur ex possessione & conjecturis. 72. 4.	Ecclesiæ duæ Cathedrales invicem unitæ habentur pro una diœcesi. 66. 8.	303
Dominium temporale non infert ad jurisdictionem spiritualem. 133. 13.	Ecclesia Cathedralis sola quandoque vocatur Ecclesia. 36. 5.	168
Donationes locorum factæ Monasterio non transferunt jurisdictionem spirituales in illud, sed dominium tantum. 29. 7. & 8.	Ecclesiæ ambitus aliquandò vocatur Ecclesia. ibid. n. 6.	
Donationis acceptatio præsumitur confitto defecientia donatarii. 57. 12.	Ecclesiæ nomine venit Episcopus cum Clero. Ibid. n. 9.	169
Donatio secunda non valet in præjudicium primæ jam traditione firmatæ ibid. n. 16.	Ecclesiæ defensio non pertinet ad solum Episcopum, sed ad Capitulum simul. 132. 2.	529
Donatio fundi facta Ecclesiæ non præsumitur fraudulenda. 58. 10.	Ecclesiæ nomine veniunt personæ Ecclesiæ. 42. 10.	193
Dubium super privilegio aut est principale, aut incidens. A. 323	Ecclesiæ erectio præsumitur facta juxta solitum. 37. 5.	173
	Ecclesia noviter constructa retinet privilegia antiquæ. 41. 6.	186
	Ecclesia erecta cum hoc, quod subdit Abbati, nihilominus etiam suberit Episcopo. 52. 9.	245
	Ecclesia non cedit solo, sed e contra solum Ecclesiæ. A.	259
	Ecclesiam construens fit illius Dominus. 57. 7.	264
	Ecclesia præsumitur constructa à Domino fundi. 57. 21.	265
	Ecclesia noviter ædificata an succedat in omnia privilegia antiquæ. A.	395
	Ecclesia parochialis regularium subiacet Episcopo. A a a 2	Epi.

E.

Ecclesia exempta non desinit esse in diœcesi. 3. 6.	17
Ecclesia Papæ nullo medio subiecta dicitur exempta. 8. 8.	30
Ecclesia commendata non præsumitur ab Ordinatii jurisdictione exempta. 9. 5. 33	
Ecclesiæ Sedi Apostolicæ subiectæ ut præiudicetur, requiritur ejusdem Sedis consensus. ibid. n. 17	

I N D E X

Episcopo quando est exempta, secus quando est nullius diœcesis. 100. 7. 423	Enunciativis Papæ & Cardinalium standum est donec contrarium probetur. 39. 4. 139
Ecclesia exempta non cadit sub privilegio conferendi Ecclesiis alicujus loci. 103. 3. 439	Enunciativæ etiam à Papa emissæ ad supplicationem partis, nihil probant 30. 17. 146
Ecclesiam construendam potest Episcopus eximere. A. 466	Enunciativa Papæ in facto proprio probat. 36. 15. 170
Ecclesia ex quibus probetur plenè subjecta monasterio vel de ejus mensa. d. 120. per tot. p. 487. & d. 121. pag. 491	Enunciativæ Pontificum probant exemptionem 42. 12. } & 15. 191
Effectus subsecutus operatur interpretationem cujuslibet dispositionis. 19. 3. 33	Enunciativa Papæ probat situationem si sit antiqua. 128. 1. 516
Effectuatio in parte facit præsumi in totum. 57. 20. 265	Episcopus est caput Ecclesiæ Cathedralis etiam regularis. 1. n. 1. 5
Electi in concordia an & quando possunt administrare ante confirmationem. A. 415	Episcopus præsumitur habere jurisdictionem in sua diœcesi. 3. 4. 17
Enunciativa simplex non tollit exemptionem præcedentem. 9. 18. 35	Episcopus manet diœcesanus, etsi Abbas habeat cumulativam jurisdictionem. 3. 7. 17
Enunciativa non probat, ubi principaliter quaeritur de enunciato. 9. 22. 35	Episcopo ea omnia reservata censentur, quæ expressè à dempta non sunt. 9. 5. 33
Fallit si essent plures à diversis personis emanatæ, & antiquissimæ. 10. 10. 40	Episcopus nullum jus acquirit si processerit uti delegatus. 9. 25. 36
Enunciativæ plures diversis temporibus & scripturis emanatæ, vim famæ habent, & concludenter probant. 8. 1. 75	Episcopo quæ jura competant in Ecclesiis suæ diœcesis. A. 71
Maximæ si sint antiquissimæ & adnunciatæ. 28. 1. & 3. 139	Episcopus potest jura Episcopalia ex justa causa alteri concedere per modum vicariæ perpetuæ. A. 71
Enunciativæ Episcopi habentes relationem ad constitutiones rejectas non præjudicant successoribus. 18. 29. 79	Episcopus an possit exemptis remittere jus delegatum quod habet ex Concilio Tridentino ibid.
Enunciativæ modernæ & ad supplicationem partis emanatæ nihil probant. 19. 22. 85	Episcopus non potest aliquam Ecclesiam in totum eximere. A. 72
Contrariis in antiquissimis. 45. 26. 206	Episcopi acquiescentia non sufficit ad hoc, ut per sententiam vel præscriptionem præjudicetur Ecclesiæ. A. 73
Enunciativæ inconsulto emissæ nihil probant. 19. 24. 85	Episcopus vicinior fundat jurisdictionem suam

RERUM MEMORABILIUM.

- suam in locis nullius diœcesis. 18.8. 77
 Episcopo debetur manuentio ex juris as- 140
 sistentia etiam non probata possessione
 ibid. n. 9. & d. 20. n. 2. p. 88. d. 33. nu. 3.
 p. 155. d. 67. n. 6. p. 306
 Episcopo non datur manuentio quando
 juris assistentia redditur turbida, nisi
 simul concurrant actus possessorii. d.
 20. n. 4. p. 88. d. 33. n. 8. p. 155. d. 34. n. 11.
 160
 Episcopo ut competat iurisdicctio in aliquo
 loco sufficit probare illius existentiam
 intra fines suæ diœcesis. 22. 24. 103
 Episcopus potest residere in quacunque
 parte diœcesis. 21. 2. 93
 Episcopus licet pluribus præsit Ecclesiis,
 tamen dicitur unus pastor. 21. 3. 92
 Episcopus potest tenere tribunal in una
 diœcesi, si duæ fuerint simul unitæ. A.
 301. & de. 66. n. 1. & seqq. p. 302
 Episcopi confessio voluntaria contra Ec-
 clesiam nihil probat. 21. 13. 95
 Episcopus non tenetur constituere vica-
 rium generalem, sed est ad ejus libitum,
 21. 19. 96
 Episcopus potest nomine Ecclesiæ à pro-
 pria transactione recedere. 21. 18. 103
 Episcopus quando dicatur agere nomine
 Ecclesiæ. ibid. n. 20.
 Episcopus habet intentionem fundatam
 super perceptione decimarum pro sua
 portione canonica. 25. 1. 120
 Episcopus manuetur donec inferior
 plenè probaverit suam iurisdicctionem.
 39. 1. 178
 Fallit si inferior simul adducat privilegiũ
 & possessionem. A. p. 130. & dec. 76. n.
 3. & seqq. p. 342. & d. 97. n. 3. & 5. p. 387
 Episcopus habet jus visitandi omnes Ec-
 clesias suæ diœcesis. 29. 11. 140
 Episcopus habet dinariam iurisdicctionẽ
 in quibuscunque causis. 32. 1. 151
 Episcopi scientia & patientia requiritur ut
 alius contra ejus iurisdicctionem præ-
 scribar. 33. 14. 156
 Episcopo non datur manuentio quando
 exempti ostendunt privilegium & pos-
 sessionem. d. 34. n. 3. p. 159. Declara ut
 d. 74. n. 2. & 3. 334
 Episcopus tenetur docere loca esse intra
 suam diœcesin. A. 165
 Declara quando contra Episcopum alle-
 gatur exemptio totalis, non etiam
 quando simplex exemptio tantum ad-
 ducitur. ibid. 166
 Episcopus non debet privari sua possessio-
 ne ex sola privilegii ostensione. 40. 7. 182
 Episcopus habet in sua diœcesi universa-
 lem iurisdicctionem. 40. 11. 183
 Episcopus non habet assistentiam juris in
 loco exempto. 41. 8. 186
 Episcopalia jura an possint præscribi. 27.
 12. 134
 Episcopus non obligatur tenere librum in
 quo describat matrimonia, coram se
 contracta. 47. 20. 221
 Episcopus in sua diœcesi dicitur parochus,
 & potest uti talis assistere matrimoniis
 contrahendis. 49. 25. & seqq. 222
 Episcopus an possit assistere matrimonio
 contrahendo in loco exempto sine li-
 centia Parochi illius loci. ib. n. 29. & 30
 Episcopus non potest in loco exempto tri-
 bunal erigere, nisi in casibus quibus in
 ipsum locum iurisdicctionem habet. 67.
 1. & seqq. 305

I N D E X

- Episcopus non habet jurisdictionem in Aca-
 demis publicis Pontificia vel Regia
 auctoritate erectis. 49. 2. 231
- Episcopus & Vicarius faciunt idem tribu-
 nal. 50. 15 237
- Episcopus an abdicare possit à se jurisdic-
 tionem quoad Ecclesiam nondum
 constructam. 52. 12. 246
- Episcopus in visitatione non potest præju-
 dicare juribus Capituli sine illius scientia. 56. 7. 262
- Episcopus visitat Ecclesias exemptas tan-
 quam delegatus Sedis Apost. ibid n. 9.
- Episcopus ubi jus reddere teneatur. 66. 1. & seqq. 302
- Episcopus non potest cogi accedere ad lo-
 cum litigii, vel alium ibi delegare, quam-
 vis diæcesis sit ampla. 66. 9. & 10. 303
- Episcopus solus corrigit excessus Capitu-
 larium ubi omnes deliquerunt. 81. 1. &
 seqq. 360
- Item solus corrigit Clericum concubi-
 narium. 82. n. 5. 362
- Episcopus potest Pontificaliter celebrare
 in Ecclesiis regularium suæ diæcesis,
 quamvis exemptis. d. 100. n. 5. p. 4. 28. &
 d. 124. n. 3. 504
- Episcopus habet jurisdictionem privativè
 in Monachos, quando in causis crimi-
 nalibus proceditur in forma judicii. 109.
 1. & per tot. 459
- Episcopus sine Capitulo non potest jura
 Ecclesiæ donare aut exemptionem da-
 re. 117. 4. 478
- Episcopus habet fundatam intentionem
 contra Archipresbyterum. 125. 1. &
 seq. 507
- Error communis excusat à pœna. 63. 9. 290
- Error justus excusat à pœna, non tamen à
 nullitate actus. 64. 39. 297
- Error justus esse non potest, ubi est obier-
 vantia in contrarium. ibid. n. 31.
- Exceptio firmat regulam in non exceptis
 1. n. 4. p. 6. d. 50. n. 17. p. 237. d. 88. nu. 6. p. 378
- Exceptio concernens favorem unius, non
 potest ab alio opponi. 19. 4. 83
- Exceptiones requirentes discussionem re-
 jiciuntur ad petitorium. 24. 10. 116
- Exceptio non operatur in his, quæ sunt ex-
 tra regulam. 50. 19. 237
- Executor merus etiam abstinet ab execu-
 tione sententiæ notoriè injustæ. 116. 2. 475
- Exemptio à quorum jurisdictione liberet.
 A. 3
- Exemptio non semper requirit immedia-
 tam subjectionem Sedis Apostol. ibid.
- Exemptio personarum non facit locum
 exemptum. 3. 5. 17
- Exemptio est triplex, realis, personalis, &
 mixta. A. 22
- Exemptio realis transit ad quoscunque
 successores in ipsa re, ibid.
- Exemptio mixta nec loco sine persona nec
 personæ sine loco competit. A. 23
- Exemptio personalis non extenditur ad
 realem nec econtra. A. 107
- Exemptio alia est plena & absoluta, alia
 simplex & ordinaria. A. 24
- Exemptio simplex differt à dismembratio-
 ne. 10. 7. 40
- Exemptio decimarum realis prodest col-
 lonis, secus si est personalis. 6. per tot. 24
- Exemptio inducitur à Papa sibi soli Eccle-
 siam reservavit & sub sua protectione
 succe-

RERUM MEMORABILIUM.

suscipit. g. r. & 2.	29	exemptionem à visitatione d. 29. n. 22.	142
Intellige si receptio sub protectione sit specialis. 34. 5.	159	An comprehendat curam animarum. A.	108
Exemptio inducitur si in privilegio dicitur, monasterium & monachos excommunicari & interdicti non posse nisi per Papam. 8. 5.	29	Exemptionis privilegium extenditur, si alioquin foret inutile. Ibid.	108
Irem si ex privilegio monachi possint Episcopalia recipere à quocunque Episcopo. Ibid. n. 6.	29	Exemptio concessa ex titulo oneroso est largè interpretanda. A.	108
Exemptio valet non factà mentione de iure Episcopi. 8. n. 4. p. 29. & d. 93. n. 2. 393	30	Fallit si causa onerosa aliunde compensetur. 25. 10.	121
Exemptio concessa monasterio, capellis & tenimentis dicitur realis. 8. 10.	30	Exemptio est de sui natura præjudicialis. 23. 3.	110
Exemptio probatur ex privilegio Pontificis. d. 9. n. 1. p. 32. d. 93. n. 1. p. 393	35	Exemptio à decimis requirit specialem derogationem cap. nuper. 24. 19.	117
Exemptio Ecclesie non tollitur per collationem factam cum enunciatiua subjectionis. 9. 21.	35	Non solet concedi nisi cum difficultate. Ibid. n. 23. & d. 25. n. 13.	122
Exemptio omnimoda ex quibus desumitur. 15. 1.	14	Fallit in decimis novalium, maximè si concurrat publica utilitas. 26. 19.	126
Exemptio concessa ex una parte non arguit ad aliam. 15. 16.	56	Exemptio decimarum antiquarum non dicitur subreptitia ob non factam mentionem possessoris. d. 23. n. 1. p. 110. d. 43. n. 2. p.	197
Eximere in totum & plenam libertatem concedere solius Papæ est. A.	72	Amplia quamvis possideantur ab aliquo iure speciali. 23. n. 6. & 7.	111
Exemptio purè personalis locum habet etiam in tribus casibus delicti, contractus & rei sitæ. A.	107	Fallit in decimis novalium & aliis casibus, de quibus ibid. n. 4. 9 & 10.	112
Exemptio à jurisdictione non continet exemptionem à decimis, nisi sit plenaria. Ibid.		Exemptio generalis & absoluta comprehendit decimas spirituales. 26. 4.	125
Exemptio à decimis in dubio intelligitur de extraordinariis & temporalibus, non de ordinariis & spiritualibus. A. pag. 108. & d. 24. nu. 22. p. 117. d. 25. num. 7. p. 131		Exemptio decimarum comprehendit spirituales, quando non apparet ex illis terribus solvi alias decimas. 26. 10.	126
Exemptio generalis non comprehendit		Exemptio decimarum non requirit derogationem cap. nuper. quando de illis bonis nunquam seculum solvi consueverunt. 26. 32.	128
		Exemptio decimarum intelligitur de his quæ iure communi solvuntur, non quæ iure speciali. 84. 1.	367
		Exem-	

I N D E X

Exemptio est concludenter probanda, si de ea principaliter queritur, secus si incidenter, A. pag. 324. & dec. 2. n. 1. & 2. p.	326	Eximere solet Papa subditos à jurisdictione Episcopi propter litem inter eundem & subditos. d. 4. n. 3. p. 19. declarata in dec. 5. n. 9.	22
Exemptio an possit acquiri prescriptione A.	129	Exemptio tribui solet propter severitatem superioris, d. 4. num. 4 pag. 19. 1. 5. num. 6	21
Exemptio simplex non constituit locum extra diæcesim. 27. 3.	132	Exemptio à jurisdictione Ordinarii non comprehendit curam animarum. 47. 30.	222
Exemptio præsupponit existentiam in diæcesi. 40. 1.	181	Exemptus ab Ordinario respectu unius qualitatis subest eidem respectu alterius. 70. 1.	316
Exemptionis quasi possessio non acquiritur ubi nulla fuit contradictio. 40. 8.	182	Exemptio plena liberat à jure reverentiali. 42. 19.	192
Exemptio generalis generaliter intelligitur, nec restringitur per casuam expressionem. 42. 9.	190	Exemptus actor non potest reum trahere ad suum forum. A.	207
Exemptio potè personalis indefinitè concessa est universalis respectu omnium locorum A.	207	Amplia quamvis agat ex l. diffamari, nisi pro eo concurrat possessio. Ibid.	208
Realis & mixta semper intelligitur cum præsertione trium caluum. 46. 1. & seqq.	211	Exempti an possint expressè vel tacitè renunciare suæ exemptioni. A. pag. 309. & dec. 69. n. 23. p. 314. d. 70. n. 7. p. 317. d. 93. num. 4. pag. 393. d. 96. per tot.	405
Exemptio ubi est restricta ad certam speciem jurisdictionis, an intret capit. volentes de privil. lib. 6. dec. 46. n. 19. & 20. p.	212	Exemptus ex privilegio an & quatenus manuteneri debeat contra Episcopum. dec. 74. num. 2. & 3. p. 334. d. 76. n. 5. p. 342.	
Exemptus exhibens titulum & possessionem, est manutenendus contra Episcopum. 35. 1.	162	Exemptio plena Monasterii ex quibus probetur. 99. 3. & seqq.	421
Amplia quod non est necessaria possessio quadragenaria, nisi titulus exhibitus egeat prescriptione ibid. n. 4. & 5.		Exemptio Ecclesiæ principalis derivatur ad membra. 100. 1.	427
Exemptus dicitur qui est receptus sub protectione Sedis Apostolicæ 35. 7.	163	Exempti non possunt ab Ordinario excommunicari prætextu inobedientiae. 104. 2.	444
Exemptionis privilegium non sufficit ad manutationem, nisi concurrat possessio. 40. 4.	181	Exempti non possunt renunciare juri exemptionis. 97. 20. & seq.	412
Exemptio ex quibus probetur. 41. n. 1. & seqq.	184		In

RERUM MEMORABILIUM.

In expectativis & mandatis deprovi- dendo quod tempus inspiciatur. 95.44	Familiaritas Cardinalis non extinguitur, ideo quod familiaris habeat Ecclesiam curatam extra curiam. 54.15.	253
402	Familiares familiarium Principis an sint fa- miliares ipsius Principis. Ib. n. 19.	254
Expensa & onera extra victum & vesti- tum deducenda sunt ad probandam Monasterii abundantiam. 92.7.	Favori mixto id est, proprio & alterius ne- mo potest renunciare. 96.7	390
Expresio alicujus rei quid denotet in non expresis. 15.12.	Fides & attestaciones simplices nullam fa- ciunt probationem. 9.27.	35
Extravagans <i>ambitiosa</i> an hodie sit in usu. A.	Fides extrajudiciales procuratæ lite pen- dente & sine partis citatione non pro- bant. 64.14.	414
F.	Filius vel filia tenetur probare aditionem hæreditatis maternæ. 46.49.	285
Factum majoris partis non præjudicat in his, quæ tangunt omnes uti singulos. 96.18.	Fiscus successor privati utitur privilegiis suis quoad tempus futurum. A.	408
Facta particularium non præjudicant juri publico. 16.37.	Fiscum habent Episcopi. A. p. 467. & d. 113. per tot.	62
Maximè non datâ scientiâ & patientiâ aliorum. 17.38.	Forma certa ubi præscribitur, non potest omitti sine actus destructione. 2.25.	70
Facultas nominandi ad beneficia non tra- hitur ad noviter erecta. 95.6.	Frates servitæ & omnes sorores tertiariæ & oblatæ eximuntur ab Ordinariis. 35. 6.	402
Falsitatis omnem occasionem tollunt ad- minicula. 46.29.	Fructus præsumuntur percepti à vero & corporali possessore. 46.33.	214
Famæ probatio non admittitur in his quæ habent præsumptionem juris contra se. dec. 69. n. 16. p. 313. vel quandò est ali- quid in contrarium elidens famam, Ib. n. 17.	Fructus veniunt à die mortis. Ibid. n. 34	163
Familiares exemptorum perpetui sunt ex- empti, non etiam temporales. A.	Fructus dotis à marito percipi non pos- sunt, si non sustineat onera matrimonii. 46.39.	233
Fallit in casibus enumeratis. Ibid.	Foundationis initium multum facit ad o- stendendum primævum statum Eccle- siæ. 42.6.	215
Familiares Papæ & Cardinalium qui & quales gaudeant exemptione. A.	G.	190
Familia Principis non convenitur coram Ordinario, sed coram Magistro do- mus. 50.4.	Generi per speciem quandò derogetur. 15. 14.	234
An id locum habeat in familiaribus Principum inferiorum. 51.1. & per tot.	Gratia dicitur subreptitia dum non fuit narratum Principi id, quod eum reddi- disset difficiliorem. 2.32.	239
	Bbbb	14
	Gratia	

I N D E X

Gratia Principis non fit nisi supplicanti. 16.	17.	59	scopi dicitur Ecclesiasticum. Ib. n. 11.	
Gratia de sui natura præjudiciales non indiget derogatione juris quæ sit. 44. 5. 199			Hypotheca limitata ad tempus solutionis non retrahitur ad diem promissionis. 46. 45.	216
Gratia dicitur supreptitia non factâ narratione juris tertii. 57. 25.		266	I.	
Gratia perficitur ex sola signatura Papæ. 63. 12.		290	Illativa dictio ea propter inducit dispositionem. 42. 13.	191
Gratia principali contruente etiam clausula accessoria corrumpit. 112. 9.		466	Immémorabilis excluditur eo ipso quod constat de initio. d. 7. n. 3. p. 26. d. 18. n. 14. 77	77
H.			Immémorabilis quomodo concludatur, & qualiter testes debeant super ea deponere. 18. 11.	77
Verbum <i>H.</i> bet quandoque est præsentis significativum, quandoque præteriti suppositivum. 19. 17.		85	Immémorabilis quando non possit per testes probari 9. 10.	84
Hæres tenetur servare factum defuncti. 46. 38.		215	Immémorabilis interruptitur ex solo rumore in contrarium. 19. 12.	84
Hæreditas Clerici licet deveniat in Laicum, non tamen cadit sub dispositione statuti laicalis. 48. 11.		228	Et ex unico actu in contrarium. 21. 8. 94	
Hospitalale erectum sine auctoritate Episcopi non est sub jurisdictione illius, nisi tanquam executoris piarum voluntatum. A.		241	Immémorabilis ut suffragetur debet esse approbatâ per testes sententias conformes. d. 19. n. 16. p. 84. d. 22. n. 33. p. 105	
Potest tamen ex Concilio Trid. visitari tanquam à delegato. 52. 16.		246	Declarationes Sac. Congregationis ad hunc effectum non habent vim sententia. 20. 10.	50
Hospitalia Ecclesiastica subsunt Episcopo, nisi doceant de exemptione. A.		242	Immémorabilis potest tribuere jurisdictionem inferiori in territorio superioris. 22. 26.	103
Fallit in hospitalibus ordinum militarium. Ibid.			Immémorabilis in materia jurisdictionis contra Episcopum evertitur, si constat de actibus jurisdictionis interim exercitis. d. 22. n. 34. p. 105. d. 32. n. 7.	152
Hospitalia etiam exempta possunt hodie visitari ab Episcopo. Ibid.			Immémorabilis excluditur per actus contrarios. 27. 13.	134
Fallit si sint sub immediata Regum protectione. Ibid.			Immunitate Ecclesiæ quinam non gaudeant. A.	453
Item si in limine foundationis aliter cautum sit. Ibid.			Inclusio unius non est alterius exclusio, quâdò illud includitur alio mod. 015. 13. 55	
Hospitaliû administratores tenentur reddere rationem Episcopo. A.		243	Indulgentias concedere denotat potestatem Episcopalem. 99. 21.	424
Hospitalale habetur pro persona. 52. 7.		245	In.	
Hospitalale erectum cum auctoritate Episcopi dicitur Ecclesiasticum. Ib. n. 11.				

RERUM MEMORABILIU.

Inhibitio præsumitur posterior ad effectum sustinendi actum, quàmvis eadem die fuerit præsentata. 49. 11.	232	Jurisdicção universalis conservatur per minimum actum. 22. 35.	105
Inhibitio non habentis jurisdictionem nihil operatur. lb. n. 12.	233	Jurisdicção temporalis non infert ad spirituales. 29. 9.	140
Inhibitio facienda est pro tuenda jurisdictione & securitate partium. 65. 14. 300		Jurisdicção Episcopi non præscribitur per actus factos nomine Episcopi. 31. 6.	152
Instantia cœpta contra Laicum non transit in Clericum. 108. 9.	457	Jurisdictionis exercitium infertur ex ordinationibus factis, dec. 34. 8.	159
Institutio hæredis facta sub conditione deficiente illa deficit, & fit locus substitutioni. 2. 33.	15	Jurisdicção censetur data cumulativè, non privativè ad ordinarium. 52. 5.	245
Instrumenta adinvicem adminiculantur & fomentum recipiunt. 57. 2.	264	Fallit ut ibi n. 6. & 17.	
Interpretatio ea semper capienda est, ut absurdum evitetur. 36. 14.	169	Jurisdicção firmatur per citationem ad dicendum contra commissionem. 59. 1.	272
Interpretatio non requiritur ubi nulla est dubietas verborum. 37. 7.	173	Jurisdicção inferiorum satis agnoscitur, dum ab ipsis appellationes admittuntur. 61. 18.	283
Judex inferior in loco ubi Princeps habitat, non dicitur habere territorium separatum. 51. 8.	240	Jurisdicção arguitur ex actibus jurisdictionalibus. d. 69. n. 19. p. 314. d. 75. n. 14.	340
Judicibus censetur adempta jurisdictione per deputationem novorum judicum. 51. 19.	241	Jurisdicção Episcopi probatur ex Brevi Apostolico. 75. 5.	338
Judex notoriè injustè procedens dicitur spoliare. 82. 8.	363	Jurisdictionis appellatione venit tam civilis, quàm criminalis. 99. 5.	421
Juramentum intelligi debet secundùm intentionem ejus cui juratur. A.	347	Jurisdicção totalis quãdò dicatur sufficenter præscripta vel non. 133. 22. & seq. 536	
Juramentum quãdò habeat vim litis contestate. 108. 10.	457	Juris assistentiam habens manutenendus est interim dum cognoscitur de privilegio vel præscriptione. 33. 16. & 23. 156	
Jurisdicção probatur per annuas solutiones. 3. 1.	16	Assistentiam habens pro se dicitur habere intentionem fundatam. 50. 3. 235	
Jurisdicção in spiritualibus & temporalibus probatur ex concessionibus & privilegiis à Sede Apostolica confirmatis. 10. 3.	39	Jus tertii allegari non potest etiam excipiendo, quoties pars ipsa non allegat. 57. 13.	265
Item ex antiqua sententia. lb. n. 4		Jus dicitur quæsitum ex sola signatura Bbb 2	Papæ

I N D E X

Papæ etiam non expeditis litteris. 63. 11.	290	ne populi acceptance. 62. 3.	28
Juribus titè extractis de liberis capitulati- bus, plena fides datur contra ipsum Capitulum. 72. 14.	327	Leprosi communiter viventes sunt exem- pti à decimis. 14. 2.	50
Jurium recognitio quando fit necessaria vel non. 72. 15. & 16.	328	Libri Camera probant situationem Eccle- siæ. 127. 7.	515
Reg. de Jure quæsitio præservat etiam jus ex privilegio. 83. 5.	365	Lite pendente inter Superiorem & Subdi- tum, suspenditur jurisdictio Superioris quoad illam causam. 5. 2.	11
Item habet locum in jure exemptionis maximè si fit ex causa onerosa. 112. 1.	465	Lites motæ excludunt pacificam possessio- nem. 75. 3.	337
Jus patronatus de jure communi non competit, nisi ex fundatione, dotatio- ne, vel totali refectione. 82. 1.	369	Lis super actu particulati an & quando reddat litigiosum totum jus universale. ibid. n. 10.	
Jus patronatus quando dicatur causa one- rosa. ibid. n. 2.		Litteræ Apostolicæ justificatæ habent pa- ratam executionem. 94. 1.	397
Jus patronatus non amittitur ex mutatio- ne status Ecclesiæ. 95. 11.	403	Locum esse potius in una quàm alia diæ- cesi quomodo probetur. 19. 3.	83
L.		Locus exemptus quando constituat terri- torium leparatum. 27. 7.	133
Laudemium de jure communi non solvi- tur nisi ad rationem duorum procente- nario. 16. 24. & 26.	60	Loca esse intra fines probatur ex pluribus signis simul junctis. 35. 1.	154
An valeat consuetudo solvendi majus laudemium. 17. 34.	68	Locus exemptus quoad jurisdictionem æ- quiparatur loco existenti extra diæcesin. 41. 8.	186
Legatus an concurret cum ordinario in casibus specialibus à Concilio Triden- tino eidem attributis. A.	307	Locus quilibet præsumitur esse in aliqua diæcesi. A.	511
Legati Apostolici hodie sunt judices ex- emptorum vigore specialium faculta- tum. ibid.		Locus esse in aliqua diæcesi quibus signis probetur. 127. per tot.	513
Legatus an & qualiter possit derogare pri- vilegio concessio per Papam. A. pag. 370. & dec. 86. num. 1. p. 372. d. 81. n. 1.	374	M.	
Legati assertioni statim dum agitur de re- vocanda unione gratiosa. 86. 5.	372	Magnus Magister religionis Hierosoly- mitanæ dicitur supremus Princeps. 50. 11.	236
Leges sufficienter promulgatæ obligant si-		Ejus familia an habeat privilegium. leg. Cubicularioi C. de præpos. sac. cubic. ibid. & dec. 51. per tot.	
		Mandatum speciale requiritur ubi agitur de actu præjudiciali. 9. 14.	34

Man;

RERUM ET VERBORUM.

Mandatum ex impensa præsumitur. 25.	de Mente Principis ubi constat, parum curatur de verbis. 17. 19.	67
19.		122
Mandatum superueniens ratificat ejus gesta datâ scientiâ principalis. 79. 12.	Mentales restrictiones illi etæ. A.	347
354	Metus reverentialis in materia matrimonii excluditur ex longa cohabitatione.	
Mandatum in antiquis præsumitur. 86. 6.	47. 31.	213
372	Milites Hierosolymitani sunt verè religiosi, nec habent testamenti factionem 89.	
Manutentio datur ex sola juris assistentia. 40. 2.	1. & 2.	379
181	Monachorum delicta qualiter & à quo puniantur. 109. 7. & seq.	459
Manutentio non tradit possessionem sed traditam declarat & confirmat. 46. 32.	214	Monachorum & Monialium receptio ad quos spectet. 35. 16.
214	Monachus incorrigibilis, an & quando possit ejici è monasterio. 97. 11.	411
Manutentio danda est ei qui exhibet privilegium simul & possessionem. 70. 2.	316	Monachus non redditur testabilis, eo quod habitat extra clastrum, nec quod fiat Episcopus. 89. 4. & 5.
Potest tamen ordinario etiam dari cumulative, si apparet de ejus possessione. ibid. n. 6.	332	Monasterium esse plenè subjectum Abbati quomodo probetur. 99. 17. & seq. 423
Manutentio datur ad terminos privilegii & possessionis. A.	332	Monasterium ab initio foundationis susceptum sub tuitione Sedis Apostolicæ, ab initio censetur exemptum. 42. 3. & 4. 189
Manutentio non datur Abbati in possessione approbandi confessarios. 114. 4.	470	Moniales Tertii Ord. S. Francisci, earumq; bona quando sint exempta à decimis & collectis. 92. 1. & seqq.
478.	220	Moniales non probantur esse divites ex eo quod ædificaverint, vel quod aliquas sine dote receperint. 92. 5.
Matrimonium post dispensationem de novo contractum convalescit ex nunc. 47. 8.	220	Moniales S. Claræ sunt exemptæ ab Ordinario. 97. 2.
47. 12 & 17.	221	Monialis translata ad aliud monasterium quando desinat esse filia primi monasterii. 119. per tot.
Matrimonii præsumptio coadjuvatur ex longa cohabitatione conjugum. ibid. num. 16.	222	Mutato statu Ecclesiarum, mutatur jus & ejus effectus. 44. 7.
Matrimonium potest contrahi coram Episcopo, etsi in dispensatione Apostolica dictum esset ut contraheretur coram Parocho. 47. 22	222	Fallit si jus antiquum & privilegium est
Matrimonium incidenter in judicium deductum non eget plena probatione. 72.	326	Bbbb 3 com-
3.		

I N D E X

compatibile cū statu mutato. 95. 10. 403	Observantia exemptionis ex quibus locis probetur. 8. 9.	39
Moniales subiectæ regularibus non possunt inconsulta Sede Apostolica alterius gubernio se submittere. 97. 6.	Observantia debet esse pacifica & continua. 9. 28	36
Moniales incorigibiles, non sunt eiiciendæ, sed ad alium conventum transferendæ. 97. 17.	Observantia privilegii probatur ex subiectis solutionibus ad formam illius. ib. n. 19.	412
N.		
Negativa non cadit sub sensum, nisi sit coarctata, vel conjuncta sensui per remotionem. 69. 9. & 10.	Observantia declarat concessiones & privilegia. 10. 17.	43
Negativa satis est quod coarctetur virtualiter. 92. 3.	Maximè si est proxima concessioni. 26. 11.	116
Nisi præcedente negativa affirmat in exceptis. 62. 1.	Observantia præscripta tempore motæ litis non amplius interruptitur. 10. 23.	45
Notarii error non præiudicat parti. 21. 30.	Observantia dat robur scripturæ informi. d. 29. n. 20. p. 141. d. 57. n. 4.	p. 164
Notarii & nuncii relationi quando stetur. 104. 4. & seqq.	Observantia interpretativa locum non habet in claris. 37. 10.	274
Nullitatem actus non censetur lex convalidare ex eo quod pœnam superaddat. 2. 16.	Observantia non deducitur ex actibus contradicteis. ib. n. 14.	175
Nullitas deducitur ex defectu citationis. 49. 1.	Observantia requirit scientiam & patientiam eius qui potest contradicere. ibid. num. 17.	231
Nullitas sententiæ opponi potest usque ad 30. Annos. 108. 12	Observantia debet probari in speciali casu de quo agitur. d. 45. n. 31. p. 207. d. 66. n. 15.	p. 303
dictio Nulli quid importet. 15. 6.	Observantia habet vim tituli ad præscribendum. 49. 6.	232
O.		
Oblati religionis Hierosolymitanæ non gaudent exemptione à decimis. 24. 17. 117	Observantia constitutionis quomodo probetur. 64. 6.	294
Oblatio quando tribuat exemptionem. 35. 11.	Observantia interpretativa debet esse proxima non remota. 69. 1.	311
Oblatum efficitur illius Ecclesiæ cui offertur. 42. 2.	Observantia præsumitur secuta ex præambulo titulo. 73. 11.	332
Oblati religionum ut gaudeant privilegiis hodie debent esse actu servientes. A.	Observantia 40. annorum facit præsumi omnia adimpleta. 85. 7.	370
224	Officiales curiæ habent privilegium Eugeniænæ & jus revocandi domum, sita par-	

RERUM MEMORABILIU.

partibus conveniantur. A.	229	Ordines minores & dimissorias concedere hodie non possunt Abbates etiam exempti, nisi suis subditis Regularibus. A.	415
dictio Omnis est universalis & nihil excludit. 45.19.	205		
dictio Omnimoda excludit alterius personæ concursum. 49.5.	232		
Ordinarii nomine quis veniat. A. p. 5. & d. 2. n. 15.	p. 12		
Ordinarii nomen quando ad solos Episcopos referatur. 94.9.	398		
Ordinarii exercent jurisdictionem suam in omnes subditos etiam in vitos. 21.1. 92			
Ordinario reservatum ceterum, quidquid expresse ademptum non est. 29.25. 142			
Ordinarii habent intentionem fundatam de jure communi etiam in monasteriis suæ diœcesis. 34.1.	158		
Ordinarius fundat intentionem suam tam in omni parte diœcesis antiquæ, quam de novo erectæ. A.	165		
Ordinarius in dubio præsumitur fecisse actum jure suo ordinario. 69.24.	215		
Ordinarius ex uno actu constituitur in quasi possessione totius jurisdictionis. 40.6.	181		
Ordinario non est inhibendum interim dum cognoscitur de privilegiis exemptionum. 65.1.	299		
Ordinarius quando dicatur processisse utriusque operis executores. 65.10.	300		
Ordinarius non potest erigere tribunal in locis exemptis etiam in actu visitationis. A.	301		
Ordinarius habet jurisdictionem etiam in Ecclesiis juris patronatus regii. 94.17.	399		
Ordinarius an puniat exemptos in casibus quibus jurisdictionem in eos habet. A.	442		
		P.	
		Papa triplicem gerit personam. A.	6
		Papa non præsumitur alterare statum Ecclesiæ. 9. 21.	35
		Papa non præsumitur voluisse privare Episcopum suæ jurisdictione locali. 15.5. 55	55
		Papa solus plenam exemptionem concedere potest. A.	72
		Solus territoria separat. d. 18. n. 10. pag. 77. d. 29. n. 10. p. 140. d. 30. n.	6. 145
		Papa circa ea quæ sunt juris non errat. 54. 23.	254
		Papa non censetur velle sibi & successoribus manus ligare velle. 59.27.	275
		Papa præsumitur ignorare jura specialia partium. 84.4.	367
		Papa potest revocare privilegia concessa cum consilio Cardinalium, sine novo eorundem consilio. 90.4.	383
		Papa præsumitur factum ignorare. 90.8.	384
		Papa non potest dare in ordinato licentiam ordinandi. 92.6.	418
		Parocho debentur decimæ de omnibus bonis intra limites suæ parochiæ existentibus. 25.2.	120
		Parochus debet habere librum in quo describat matrimonia. 47.10.	221
		Parochi incuria non debet præjudicare conjugibus. 47.12.	221
		Parochialis monasterio annexa non providetur per concursum. 122.13. & seqq.	499
		Pa-	

I N D E X.

Parochialem esse de mensa Abbatiæ ex quibus signis probetur. 123. per tot. 501	Fallit si adit alius titulus. 75. 14.	339
Pars considerari non potest nisi respectu totius. 27. 9.	Possessio Prælati antecessoris iuvat successorem. 38. 2.	177
Pætio super collegiata nõ extinguitur per e- jus erectionem in Cathedralem. 95. 9. 403	Possessio interrupta nullum jus tribuit. 71. 13.	327
Perjurus non est audiendus. 22. 11. & 12. 102	Possessio visitandi unum membrum Abbatia operatur quoad totam Abbatiam. 38. 3.	177
Fallit si absolucio prævenit perjury incursum. lb. n. 15.	Possessio ex uno actu acquiritur quoad omnia quandò nemo alius est in possessione. 40. 6.	182
Personarum appellatione non venit collegium vel universitas. 81. 3.	Possessio non quælibet infert ad perceptionem fructuum, maximè si sit instrumentalis. 46. 30. & 31.	214
Pertinentiarum appellatione quid veniat. 10. 14.	Possessio acquisitio fit animo & facto, dimissio etiam solo animo. 55. 8.	256
Verbum Pertinere quam vim habeat. lb. n. 15.	Possessio præsumitur continuata usque ad obitum. 55. 15.	257
Planta confecta lite pendente & sine partis citatione nullam probationem facit. 29. 31.	Possessio defuncti quæ & quandò possit in hæredem continuari. 69. 2.	309
Pœna superaddita non tollit nullitatem actus. 2. 26.	Possessio cui jus assistit est manutenenda, non illa cui jus resistit. 75. 12.	340
Pœna est amittere jus suum. 63. 10.	Possessio jurisdictionis probatur ex actibus positivis. 76. 12.	343
Pontificalia in aliena diocesi exercere non licet. 99. 11.	Possessio jurisdictionis an quærat ex unico actu. 80. 3.	358
Possessio inferioris contra Episcopum non relevat, nisi probata immemorabili. 20. 6. & 7.	Prælati Ecclesiæ regularis censetur jurisdictione data privative. 15. 7.	55
Possessor lite pendente non est privandus sua possessione. 24. 9.	Prælati potest nomine Ecclesiæ revocare actum à seipso gestum. A.	73
Possessio decimarum quomodo per testes probetur. lbid. n. 12. & 13.	Prælati potest contravenire suæ confessioni in præjudicium Ecclesiæ emissæ. 19. 26.	86
Possessio valida non acquiritur ex actibus contradictis. 34. 14.	Prælati negligentia an noceat Ecclesiæ. 30. 20.	146
Possessio interrupta ex lite mota. 75. 3. 337	Præscriptio adversus privilegium exemptionis decimarum quanti temporis esse debeat. 7. 6. & 7.	27
Possessio totius conservatur per actum minimum. 34. 15.		De
Possessio exemptionis non acquiritur sine scientia & patientia Episcopi. 35. 13.		163

RERUM MEMORABILIUM.

de Præscriptione quadragenaria testes deponentes debent subducere tempus motæ litis, ibid. num. 8.	Præses duarum Provinciarum residendo in unâ potest exercere jurisdictionem in omnes, 21.14.	93
Præscriptio centenaria an sufficiat ad separationem territorii, 18.17.	Præsentia partium ex quibus probetur, 79	78
Præscriptio an currat in facultativis 21.22. & seqq.	3. & 4.	355
de Præscriptione an detrahatur tempus vitæ prælati qui titulum præbuit præscriptioni, A.	Princeps inferior in suo palatio dici potest imperator 51.13.	96. 240
Præscriptio quadragenaria non admittitur sine titulo, 133.24.	Princeps superiorem recognoscens respectu subditorum potest omnia, quæ possunt alii principes, 51. 17.	536. 241
Præscriptio quadragenaria sufficit contra Ecclesiam 92.8.	Privilegium reale de non solvendis decimis prodest colonis, 6. per tot.	390. 24
Præscriptio quadragenaria cum titulo & bonâ fide opertatur contra jus 30. 2.	Privilegium mixtum seu personale pro rebus non prodest colonis 11.1.	145. 46
Ampl. etiamsi titulus esset putativus 31. 2. & 3.	Privilegium publicatum præsumitur usu receptum, 7. 2.	148. 26
Præscriptionis interruptio facta quoad unam partem, nocet quoad totum, 30. 21.	Privilegium personale non egreditur personam illius, cui conceditur, 9.2.	146. 33
Præscriptio quadragenaria in jurisdictionalibus sufficit etiam contra Episcopum, 49. 7. & 8.	Privilegii verba in rem concepta indicant illud esse reale, 16.6.	232. 58
Præscriptio non currit in facultativis nisi concurrat prohibitio & acquiescentia, 61.15.	Ampl. quamvis simul adsit expressio personarum, 9.8.	282. 33
Præscriptio centenaria requiritur contra Regulares, 61.17.	Privilegium reale suffragatur successioni, 10. 25.	283. 45
Præscriptio contra Constitutiones principis non inducitur, nisi sit rationabilis & quadragenaria, 62. 5.	Ampl. sive sit successor universalis sive particularis, 16.5.	286. 58
Præscriptio non inducitur stante malâ fide, ibid. n. 7.	Privilegio in quo simul adest favor concedentis, non potest renunciari, 97. 11.	286. 411
Præscriptio non currit durante lite, 17.	Privilegio concessio Ecclesiæ non potest commendatarius renunciare 9.16.	344. 34
	Privilegii revocatio non præsumitur nisi de eâ ex præse constet, 9. 19.	46
	Privilegia quæ loca dicantur comprehendere 10.12.	42
	Privilegium redactum ad terminos juris perinde est ac si non emanasset, 11.2.	46
	Cccc	Privi-

I N D E X

Privilegium concessum militiæ & ejus hospitalibus non suffragatur hospitalibus carentibus qualitate militiæ d. 12. n. 1. p. 48. & 13. per tot. pag.	50	Item quando sunt concessa ex causâ onerosâ ibid.	
Privilegium ex verisimili mente concedentis non comprehendit separata 12. 7.	49	Fallit quando causa onerosâ aliunde compensatur 25. 10.	111
Privilegium datum leprosis non extenditur ad hospitale in quo curantur alii infirmi quam leprosi 14. 3.	50	Privilegiorum communicatio non capit ea quæ sunt speciali norâ digna A 108	
In Privilegio quolibet attenditur mens concedentis 16. 2.	58	Non capit exemptionem à decimis quia est exorbitans. 24. 14.	116
Privilegium respiciens causam extenditur ad omnes, in quibus illa causa reperitur ibidem numer. 8. & decis. 17. num. 7. pag.	65	Privilegii interpretatio ad quem spectet. A	123
Privilegia in dubio præsumuntur realia. 16. 11.	59	Privilegium Apostolicum quando dicitur Authenticum & in formâ probanti 73. 2.	330
Privilegia Hierosolymitanæ Religionis non extenduntur ultra earum septa. 133. 19.	535	Privilegium declaratur ex suo tenore 25. 8.	221
Privilegia ex quibus cognoscantur esse realia 16. 13. & seqq. & d. 17. n. 18. & seqq.		Privilegii interpretatio cujus sit 25. 10.	122
Privilegium reducens ad ius commune est late interpretandum 16. 33.	61	Privilegia non adeo strictè sunt intelligenda ut verborum proprietas relinquatur 26. 14.	116
Etiamsi fiat alicui præjudicium ibid. num. 42.		Privilegium ex causâ onerosâ interpretandum est secundum jus communiæ 26. 24.	127
Privilegium quandoque conceditur pluribus ut singulis, quandoque ut universis & ut collegio 17. 24.	68	Privilegia exemptionis Monasteria & eorum membra, non eximunt castra & populum 27. 6.	133
Privilegium concessum civitati an profit comitatibus & forensibus ibid. n. 30.		Privilegia loquentia de Ecclesia & Clericis, non extenduntur ad Parochos & Parochianos 33. 10.	155
Privilegia non extenduntur de personâ ad personam, nec de re ad rem. 19. 5.	83	Privilegium non suffragatur illi, qui eo uti non vult 71. 3.	320
Sunt strictè intelligenda 24. 15.	117	Privilegium de non solvendâ canonicâ portione valet etiam non factâ mentione percipientis 43. 1.	196
Privilegia late sunt interpretanda, quando abas essent inutilia A.	103	Privilegia ad futura non extenduntur 45. 4. & 16.	101
		fallit quando sunt universalia d. 57. numer. 26, pag. 266. decis. 58. numer. 3.	

RERUM MEMORABIL IUM

numer. 3. p. 268. d. 59. n. 12. p. 273.	106
Privilegia erigendi Ecclesias an intelligantur cum licentiâ ordinarii 58. 7. 268.	106
Privilegium continens materiam criminolam non censetur Papa voluisse concedere. 59. 26.	275
Privilegia ex causâ an & qualiter sint revocabilia A. p. 363. & dec. 83. num. 1. & seqq. p. 364. dec. 85. n. 5. & 6. p. 370.	257
Privilegia ex causa publicæ utilitatis concessa non censentur revocata per clausulas quantumvis prægnantes. 83. 4.	326
Privilegium primum non censetur sublatum per secundum, nisi de illo fiat mentio 84. 5.	40
Privilegio abutens illo privari debet 87. 3.	106
Privilegium insertum corpori juris an & qualiter tollatur per derogatorias. A.	193
Privilegia emanata per viam legis generalis an cadant sub revocatione regularum Cancellariæ. 90. 5.	735
Privilegium qualiter amittatur per non usum. A. p. 385. & dec. 92. n. 9. & 10. p. 390. d. 93. n. 10. p. 394.	326
Privilegium concessum ab Episcopo quando valeat 91. 2.	168
Privilegium posterius derogat cuicumque constitutioni anteriori 93. 11.	190
Privilegia suppressorum non transeunt in subrogatos sub aliâ qualitate 94. 14.	245
Privilegium Monasterii extenditur ad patriarchalem unam 122. 5.	80
Probatio facta ad coadjuvandam primam non dicitur nova. 22. 42.	452
Probationes plures imperfectæ junguntur ad faciendam perfectam. 36. 1.	452
Probationes de stylo Rotæ non sunt coangustandæ 47. 7.	107. 19.
Probatio plena ubi requiritur, non sufficiunt præsumptiones 55. 17.	
Probatio levis & præsumpta sufficit in his quæ incidenter in iudicium deducuntur. 72. 2. & 3.	
Processus originales dati ab actuario causæ probant, etsi fuerint extracti lite pendente & sine citatione 22. 40.	
Procuratoris solutio non arguit subjectionem quando fit sub titulo revelationis. 42. 21.	
Productiones quando non dicantur in forma probanti. 135. 13.	
Proemii verba in privilegiis arguunt mentem concedentis & denotant causam finalem dec. 12. n. 2. p. 48. d. 36. n. 7. p.	
Protectio specialis Papæ eximit Ecclesiam ab ordinario 42. 3. & 5.	
Protectio simplex alicui commissa non tribuit jurisdictionem 52. 3.	
Protestatio facta contraria nihil operatur 18. 34.	
Provisio ineffectuata, vel facta per viam resignationis non mutat statum beneficii 107. 24. & 26.	
Provisus ab ordinato in vim concordatorum est legitimus contradictor adversus gratiosè subrogatum 107. 19.	

Q.

Qualitatis utriusque concursus an & quando requiratur. 12. 4. 48
 Qualitas quæ dicatur notoria. 116. 5. 475
 Quarta Canonica debetur Episcopo etiam à Parochis ordinum Equestrium 125. 2. 531

R.

Recognitio cenetur facta occasione exemptionis. 8. 11. 30
 Recognitiones & solutiones præsumuntur factæ in vim præcedentis tituli. 57. 10. 264
 Referens non plus probat quam relatam 36. 16. 170
 Regula octava Cancellariæ derogat privilegiis etiam amplissimis. 90. 2. 382
 Regula Cancellariæ derogant quibuscumque privilegiis. 103. 2. 439
 Regulares alii sunt propriè tales, alii impropriè. 35. 9. 163
 Regulares non tenentur solvere decimas de novalibus. 88. 1. 376
 Regulares non possunt absolvere à casibus Episcopo reservatis. A. 455
 Remedium l. diffamari non competit ei qui non possidet. 68. 1. 338
 Remissoria denegatur si testes examinandi deberent esse ætatis antiquissimæ. 7. 9. 27
 Remissoria in materiâ gravi & præjudiciali datur etiam ad probandum id quod potest per scripturas probari. 47. 11. 221
 Remissoria ex quibus denegari solet. 59. 21. & seqq. 274

Renovationes successivæ primam concessionem præsupponunt. 57. 1. 264
 Renunciatio non præsumitur ex actibus indifferentibus. 55. 13. 257
 Renunciatio extorta per vim & metum, nullius est momenti. 93. 3. 393
 Renunciatio exemptionis an sustineatur in præjudicium renunciantis. 93. 6. 394
 Renunciare non possunt exempti privilegii suis in præjudicium Sedis Apostolicæ. 96. per tot.
 Res aliena concedi aut donari scienti à sciente non potest. 57. 11. 264
 Reservatio reverentiæ in ordinario arguit exemptionem in cæteris. 42. 18. 194
 Reservatio beneficii debet concludenter probari. 55. 17. 257
 Resignationis non publicatio excusat ob impedimentum litis. 64. 36. 297
 Restitutio in integrum adversus sententiam non datur sine læsione. 10. 1. 38
 Restitutio non datur ubi non constat de injustitiâ vel nullitate sententiæ. 21. 47. 107
 Retentio quando competat mulieri in bonis viri. 46. 47. 216
 Romæ nullus adest ordinarius præter Papam. 2. 14. 11
 Rota non solet sententias incidenter revocare. 17. 41. 70

S.

Scientia & consensus præsumitur ex lapsu longissimi temporis, & actuum multiplicitate. d. 10. n. 16. p. 43. d. 69. n. 22. p. 214.

Scien-

RERUM MEMORABILIIUM

Scientia principis præsumitur ex scientiâ ejus officialium. 63.8. 289	Scientiæ validitas apparet ex revolutio- ne actorum. 59. 2. 273
Scientia Papæ ex quibus defumitur. 64. 24. 296	Sententia contra Episcopum lata an & quando præjudicet successori. 10.5. 35
Scientia & patientia adversarii non re- quiritur quando constat de alio titulo 102.24. 237	Sententia antiqua ultra centum annos probat sine actis. 10.11. 41
Dictio Scilicet quando stet restrictivè & quando ampliativè. 10.23. 42	Sententia contra sententiam quando va- leat non revocata priore. 22.2. & 3. 107
Scripturæ extractæ & compulsatæ lite pendente & sine compulsoriâ & cita- tione partis nullam fidem merentur. 9. 11. 34	Sententia ad favorem Episcopi agentis nomine Ecclesiæ prodest successoribus. 22.21. 103
Scripturæ quæ non sunt in actis, non sunt atrendendæ. ibid. n.12.	Sententia potest confirmari ex noviter deductis 46. 36. 215.
Scripturæ impugnatæ non potest, qui eas produxit. 22.38. 105	Sententia lata sine citatione partis est nul- la 32.1. 244
Scripturæ nulliter compulsatæ probant si sunt antiquæ & originales. 22.43. 107	Sententia notoriè injusta etiam post lap- sum fatalium potest revocari. 82. 7. 362
Scriptura in formis plene probat concu- rentibus adminiculis. 29.15. 141	Sententia quando non vulneret viam exe- cutivam. 94. 6. 397
Item concurrente observantiâ. 73.8. 331	Sententia lata contra possessorem majore ratus an præjudicet successoribus. 78. 4. 350
Scriptura extracta ex alicujus archivio pro- bat contra illum. 29.16. 141	Sententiæ verba dubia declarantur ex li- bello. 125.2. 507
Scriptura exemplata & informis probat contra illum qui eam exemplari fecit ibid. n.17.	Sententia contra Episcopum lata non ci- tato Capitulo non valet. 132.4. 529
Scriptura vera in parte, præsumitur vera in totum, ibid. n.19. 142	Ex separatis non fit illa 10.1.10. 7
Scriptura una declarat aliam. 36.17. 170	Sigilli ommissio non vitiat scripturam, nisi partes expressè voluerint aliter non va- lere. 29. 14. 141
Scriptura transumpta ut probet, quæ re- quirantur. 73. 3. 330	Situatio probatur per testes. 18.4. 76
Seminarii contributio faciendâ est etiam ab his qui sunt nullius Diœcesis. 10. 22. 44	Situatio probatur ex testibus instrumentis & planta. 19.2. 83
Sententiæ quando dicantur conformes. 2. 3. & 4. 10	Situatio quibus argumentis probatur. 133 4. 533
	Situatio intra limites Episcopi præsumitur nullo

I N D E X

nullo alio ordinario concurrente, ibidem.		de Supreptione dici non potest sine oris apertione, quando in concessa sublata est facultas opponendi 45.14.	204
Situatio intra territorium ex quibus probetur. 127.2. & seqq.	513	Subrogatio gratiosa non obstat proviso in vini concordatorum 107.32.	453
Solennitates in contractibus minorum sunt inventæ ad ipsorum utilitatem 46.58.	218	Substitutioni fit locus deficiente conditione institutionis 2.38.	15
Solutiones annuæ probant superioritatem ejus cui solvitur 3.1.	16	Supposito cessante cessat dispositum 41.11.	187
Solutio pro parte rei alterius partis libertatem denotat 15.9.	55	Synodo quinam exempti interesse teneantur. A.	429
Solutio annua quæ fit Ecclesiæ Romanæ arguit exemptionem 42.8.	190	T.	
Solutiones factæ ad formam privilegii, censentur factæ in ejus executionem 73.10.	332	Territorii separatio requirit vel privilegium Apostolicum vel immemorabilem 19.8.	83
Solvens collectas an præjudicet suo privilegio. 131.9.	527	Territorium separare est solius Papæ d. 27. n. 2. p. 132. d. 29. n. 29. p. 142. d. 31. n. 11. p.	149
Status ultimus attenditur ad cognoscendam qualitatem beneficii 107.23.	452	Territorium non omnino separatum, sed quasi sub Episcopo est præscriptibile 31.14.	149
Statutum recipit interpretationem à jure communi 1.6.	6	Tertius potest intervenire ad causam duplici viâ. A.	348
Statuta Urbis confirmata à Papa comprehendunt etiam loca pia, Monasteria, & personas Ecclesiasticas 2.2.	10	Tertius comparens quando dicatur ad causam admissus 71.8.	321
Statutum exclusivum fœminatum non excludit nisi ab hereditate dotantis 46.48.	217	Tertius comparens non mutat statum & naturam judicii 79.7.	353
Statutum loci matiti attenditur circa lucrum dotale 46.50.	217	Tertius quando dicatur venire, ut in primâ vel in statu & terminis 78.2. & seqq.	350
Statutum unum suppletur ab alio 48.2.	227	Testes super immemorabili qualiter deponere & cujus ætatis esse debeant, dec. 18. num. 11. & seq. p. 77. d. 19. num. 15. p. 84. d. 21. num. 10. p. 94. d. 32. num. 3. p.	151
Statutum laicale an comprehendat Ecclesiasticos 48.4. & 10.	228	Testes examinati lite pendente & parte non	
Subditus litigans cum superiore quomodo eximatur d. 4. n. 1. p. 19. d. 5. n. 4. p. 51			
Subditis præstantibus ampla servitia facienda est remuneratio 86.2.	372		

RERUM MEMORABILIUM.

non citatâ nihil probant. 21. 11.	Translatus populus & clericus cui subiciatur, A. 165
Testes deponentes pro eo qui habet juris assistentiam, majorem fidem merentur 22. 43.	Tribunus militum debet audire eorum querelas, & quando id fallat. 50. 1. & 4. 235.
Testes habentes affectionem vel interesse in causâ non probant 64. 11. 295	Turnarius habet exercitium juris conferendi à capitulo. 64. 29. 297
Testes de mendacio convicti nullam faciunt fidem. 30. 22. 146	ejus facultates satis probantur, si provisiones à capitulo sint admittæ ibid. n. 35.
Testes de auditu nihil probant. 33. 13. 156	
Testes debent deponere in specie super re de qua agitur 66. 14. 303	
Testes in jurisdictionalibus debent etiam non interrogati reddere causam suam scientiam. 69. 3. 312	V.
Testis deponens super negativâ qualiter reddat rationem. ibid. n. 4. & 5.	Dictio Velest augmentativa. 1. 5. 6
Testis de famâ debet deponere de tempore ante motam litem ibid. n. 12. 313	Verba generalia apta sunt comprehendere omnia 2. 19. 12
Titulus revocatus habetur pro non titulo 20. 13. 145	Verba prolata ab habente potestatem disponendi important causam non conditionem. 1. 3. 6
Totum infert ad quamlibet partem. 21. 205	Verba honoris causa prolata, & quæ factum supponunt, non disponunt 2. 35. 14
Transactio rei donatæ præsumitur ex hoc quod donatarius disposuit de re 57. 18. 265	Verba in dubio stant demonstrativè, non taxativè 10. 8. 40
Transactio inita cum Prelato non præjudicat Ecclesiæ aut successoribus. 22. 22. 103	Verba personalia in privilegiis dicuntur stare demonstrativè. 17. 20. 67
Ampl. ut & ipse transgens possit nomine suæ Ecclesiæ contravenire transactioni suæ ibid. num. 16.	Verba privilegii propriè sunt accipienda. 26. 22. 127
Transigendi causa non probatur ex narrativa partium 22. 30. 104	Verba narrativa recipiunt conditionem si ita est 31. 8. 149
Transactio habet vim rei judicatæ 29. 26. 142	Verba generalia restringuntur ad terminos dispositionis 103. 6. 440
	Vicarius urbis est ordinarius in urbe Româ, & ei non subiciuntur Regulares. A. p. 6. & dec. 2. n. 16. p. 12.

Vicarii

I N D E X

Vicarii generalis constitutio est in mero arbitrio Episcopi. 21.19.	96	Visitationes ab Episcopo factae post Concilium Tridentinum non tribuunt jus considerabile. 21.5.	387
Quid sit Diocesis sit valde ampla ibid.n. 25.& 26.	97	Visitationes alicujus Ecclesiae an suffragentur ad acquirendam Jurisdictionem Ordinariam 129.11.	519
A Vicatio non appellatur ad Episcopum sed ad metropolitanum ibid.n. 20.	96	Visitare non potest ordinarius loca exempta regularia, in quibus regularis observantia exercetur, 93.12.	394
Vicariae an sint perpetuae in parochiis regularium. A.	455	Visitari ab Episcopo quando possint Ecclesiae & personae exemptae. A.	430
Visitationes probantur ex publicis instrumentis. 19. 28.	86	Visitatio spectat ad Episcopum in Ecclesiis regularium curatis. 101.1. & seq. 433	
Visitationes praesumuntur factae jure ordinario ibid.n. 29.		Declarata quia non potest visitare alia quibus non imminet cura, 102.3.	435.
Visitandi consuetudo contra Episcopum debet esse saltem quadragenaria. 28. 2.	136	Visitatores non possunt imponere poenam privationis beneficii. A.	479
Visitandi jus spectat ad Episcopum non obstantibus quibuscumque privilegiis 134.3.	538	Ultima voluntas latam recipit interpretationem. 12. 5.	49
Visitatio semper censetur praeservata Episcopo, nisi expresse fuerit translata. 29. 23.	141	Una & eadem res non debet diverso jure censeri, dummodo sit eadem ratio 16. 9.	58
Visitatio quoad curam animarum pertinet ad Episcopum etiam in locis exemptis ibid.n. 30.	142	Unio intelligitur facta sine praesudicio tertii. 1. 9.	7
Visitatio locorum nullius diocesis spectat ad episcopum vicinorem. 38. 5.	177	Unio beneficii denotat subjectionem ad unientem. 99.19.	424
Visitor specialis an excludat generalem 52.17.	246	Universitas vel collegium non venit appellatione personarum. 81.3.	569
Visitandi jus censetur concessum cumulative cum Episcopo. 53. 4.	249	Universitatis jus residet etiam in uno ibid. n. 4.	361.

F I N I S.